

”Sionismen bakom världsproblemen”

AV CHARLOTTE WIBERG

Den iranske presidenten Mahmoud Ahmadinejad har under senare tid hållit två tal i FN-forum i vilka sionismen beskrivits som orsak till världsproblemen. I delar av den svenska debatten tycks man ha svårt att identifiera det antisemitiska budskapet i hans propaganda.

I september 2008 höll den iranske presidenten Mahmoud Ahmadinejad ett anförande i FN:s generalförsamling där han lade ut texten angående de problem som världen, enligt hans mening, tampas med i dag. Efter att ha inlett med att åberopa de värden som han ser som grundläggande i en harmonisk värld – först och främst gudfruktighet – och efter att ha ställt dessa i motsatsställning till materialism och ”djuriska instinkter” började Mahmoud Ahmadinejad räkna upp världsproblem, faktiska och upplevda. Återkommande var ordet ”sionism”, som inte bara förekom när det var tal om Israel/Palestina-konflikten utan också ifråga om Georgien, Ossetien och Abchazien – länder vars folk hotas bland annat av sionisters ”lömska intrigerande” (*underhanded actions*) – samt i princip hela västvärlden. Ty, menar Ahmadinejad, USA och Europa befinner sig ju helt i händerna på en liten grupp sionister. Denna lilla luriga minoritet leker med majoritetsbefolkningen helt efter eget huvud.

I talets slutord återgick presidenten till sin gudfruktighet, och han föreställde sig ett framtida paradiskt människosamfund under ledning av de monoteistiska religionernas profeter. Men dessförinnan, hade han klargjort för sina åhörare, så måste själva rötterna till världsproblemen ryckas upp. Och dessa rötter utgörs av ”[t]änkandet och handlandet hos dem som anser sig överlägsna andra och anser att andra är underlägsna andraklassens medborgare; som inte önskar ingå i den gudomliga gemenskapen utan avser att förbli slavar under sina materialistiska och egoistiska begär, och ge fritt spelrum åt sin aggressiva och dominerande natur /.../”

Man måste antingen sväva i total okunnighet eller hålla hårt för ögon och öron om man inte blir varse om hur etablerade antijudiska tankemönster går igen i den bild av ”sionisterna” som Ahmadinejad målar upp. Och visst är det helt enkelt ”sionisterna” –

materialistiska och expansiva översittare – som är roten till allt ont i världen enligt en enkel analys av detta tal. För det är ju de som, enligt den iranske presidenten, styr världens mäktigaste nationer, och världens mäktigaste nationer är de som terroriserar alla andra.

Segerviss om en ”strålande framtid”

Att just Ahmadinejad hade i uppgift att hålla inledningstalet till FN-konferensen mot rasism i Genève i våras (den så kallade Durban 2-konferensen) är förstås djupt bisarrt, och hade, med tanke på den iranske presidentens historia av milt sagt problematiska uttalanden – exempelvis hans återkommande ifrågasättande av Förintelsen – varit så även bortsett från talet i september 2008. Men det är kanske efter den skandalösa Durbankonferensen 2001, som Genève-mötet var en uppföljare av, inget att förvånas över att rasism kan presenteras som antirasism i FN-sammanhang.

Det tal Ahmadinejad höll i Genève var till sin tendens ungefär detsamma som det ovan beskrivna talet i september. Nu var det 1945, alltså andra världskrigets slut och det påföljande bildandet av staten Israel, som utgjorde ett stort syndafall för världen. I och med bildandet av Israel kom, enligt Ahmadinejad, en sant rasistisk och förtryckande regim att bli omhuldad av världsmakterna. Rasism är resultatet av avsteg från den rätta gudfruktiga vägen, och rasismen personifieras av ”världssionismen” (*world Zionism*). Den ekonomiska krisen berördes också i talet och ansvaret för den förlades på USA – men eftersom ”de som kontrollerar enorma ekonomiska tillgångar och rikedomar i världen” lite senare sades ha som syfte att hålla sionismen och dess rasism under armarna kunde man lätt se att sionisterna ligger bakom även detta.

Slutligen föreställde Ahmadinejad sig en strålande framtid, liksom i New York-talet men nu mer segervisst eftersom förlösningen enligt honom redan tycks vara på väg. Sprickor i de pelare som upprätthåller ”världsförtrycket” kan skönjas. Den ”västerländska liberalismen”, med dess ogudaktiga fokus på det materiella, har nått slutet.

Förintelsen en ”tvivelaktig fråga”?

Notera att originalversionen av talet, som tidigare offentliggjorts av den iranska regimen, var betydligt hätskare. I det kallades Förintelsen ”en tvetydig och tvivelaktig fråga”. Och följande stycke, som väldigt tydligt demonstrerar hur begreppet ”sionism” ska förstås enligt president Ahmadinejad, utelämnades också från det tal som faktiskt hölls:

[D]et har lyckats den egoistiska och ociviliserade sionismen att djupt penetrera den politiska och ekonomiska strukturen [i ett antal västliga länder och i USA], vilket inkluderar lagstiftningen, massmedia, företag, ekonomiska system samt säkerhets- och underrättelsetjänster. Sionisterna dominerar så till den grad att ingenting kan göras utan deras godkännande. I vissa länder kan inte ens ett regimskifte leda till en förändring ifråga om stödet för sionismen, trots att alla väl känner till dess brott. Detta är i sig högst beklagansvärt.

Så länge sionismen fortsätter att dominera kommer det att finnas många länder som aldrig kommer att kunna åtnjuta frihet, oberoende och trygghet. Så länge sionismen sitter vid rodret kommer rättvisan aldrig att segra i världen och den mänskliga värdigheten kommer fortsatt att kränkas och trampas på.

Det var ungefär vid den plats i talet där formuleringen om Förintelsen skulle ha kommit som ett antal västliga delegater i protest lämnade salen. Vad som då faktiskt sades var att en helt nation gjorts hemlös ”under förevändning av judiskt lidande”, och att emigranter ”skickats” från Europa, USA och andra delar av världen i syfte att etablera en totalt rasistisk regim i det ockuperade Palestina.

Beklämmande svensk tolerans

I en del svenska kommentarer till talet och reaktionerna på det kom detta med formuleringen om den rasistiska sionistiska regimen att helt stå i centrum, medan helhet och kontext (den första Durbankonferensen, talets originalversion, det tidigare talet i FN 2008 med mera) ignorerades. Det är naturligtvis starkt problematiskt att tala om Israel som ett land präglad av rasism om man med detta menar att statsbildningen i sig är rasistisk – och det är uppenbarligen vad Ahmadinejad menar. Även bortsett från detta står det dock klart att det finns de som i sin iver att bedriva israelkritik bortser från en hel del ytterligare besvärande omständigheter när de väljer att inte försöka förstå hela det budskap Mahmoud Ahmadinejad förmedlade.

I Göteborgsposten tolkade idéhistorikern Edda Manga – med en retorik som faktiskt ligger ganska nära Ahmadinejads – in protesterna mot Irans president i strävan efter ”en västledd global ordning” där det inte finns plats för ”obekväma påpekanden om att Israel särbehandlar både egna medborgare och ockuperade befolkningar på etnisk grundval” (”Tydligt var alla står”, 27/4).

Också författarinnan och översättaren Margareta Zetterström hade uteslutande ekvationen Israel=rasism för ögonen när hon i Aftonbladet skrev att hon inte förstår hur Israels ”förhållande till det palestinska folket ska beskrivas, om man nu inte får använda orden rasism eller apartheid” (”Rätt att sitta kvar under Ahmadinejads Israel-tal”, 22/4).

Vänsterpartiets antirasistiska talesperson, Kalle Larsson, yttrade sig i liknande termer när han för TT förklarade sig vara helt enig med beskrivningen av Israel som en rasistisk stat (”Delade meningar om svenskt uttåg”, DN 20/4).

Manga, Zetterström och Larsson är några av alltför många exempel på en oförmåga att känna igen antijudiskt tankegods – eller en alltför stor tolerans av sådant. Att en av dem är en framträdande idéhistoriker och en annan den antirasistiska talespersonen för ett riksdagsparti är desto mer beklämmande.

Charlotte Wiberg är kulturskribent och krönikör.